

[Honoré]

indflydelse på den del af ATPs midler, der er indbetalt som hans eller hendes såkaldt overskydende dyrtidsportioner. Det er et teknisk spørgsmål. Det er meget svært at se, hvordan det skulle praktiseres. Om den enkelte lønmodtager f. eks kunne henvende sig til ATPs bestyrelse og sige: jeg, Ole Olsen, ønsker, at min andel kan blive anbragt som medarbejderaktier i den og den virksomhed og stå under et skilt eller i en bestemt investeringsforening, og så må de penge, der dér opsamles, indtil jeg når pensionsalderen, skulle tilbage til ATP-fonden og stå under min konto måske og så, når jeg bliver pensioneret, kunne tilgå mig. Jeg ved ikke, om den konstruktion er mulig. Den forekommer mig teknisk set i hvert fald temmelig kompliceret, men det er muligt, at venstres ordfører har gjort sig nogle overvejelser om dette. Vi imødeser i hvert fald et interessant udvalgsarbejde om dette forslag.

Ib Christensen (DR):

I fremsættelsestalen vedrørende dette forslag fra venstre står der:

»Regeringen vil tvinge både virksomheder og lønmodtagere til at acceptere bestemte løsninger.«

Det lyder vældig liberalt og godt, at venstre altså tager afstand fra, at man vil tvinge virksomhederne og lønmodtagerne til bestemte løsninger. Men hvad er det, venstres forslag går ud år? Ja, det går kort og godt ud på, at den kollektive tvangsopsparing, som vi har i form af disse indefrosne dyrtidsportioner, skal forvandles til en individuel tvangsopsparing. Man sætte ølse for, man sætte ølse bag, pølsen beholder dog sin smag. Det vil sige, at der under alle omstændigheder er tale om tvang. Selv om vi naturligvis ser med større sympati på den enkeltes ejendomsret end på centrale fonds – det tør svagt antydes – så må vi alligevel fastholde, at der her er tale om en tvangsopsparing, der erstattes af en anden tvangsopsparing, en tvangsordning, der erstattes af en anden tvangsordning.

Også vi er tilhængere af spredning af ejendomsretten, men vi mener ikke, at staten i den forbindelse skal blande sig på den måde, som et sådant forslag angiver, ud over at den skal føre en socialt og økonomisk rigtig politik. Vi er tilhængere af selvbestemmelsesretten, af, at den enkelte har selvbestemmelses-

retten over sit arbejdsudbytte. Det gælder også lønmodtageren, der selv bør bestemme over sin arbejdsindkomst, i hvilket omfang han vil opspare den, i hvilket omfang han ikke vil opspare den osv.

Det, der ville være brug for for at skabe den nødvendige og rigelige kapitaltilgang til erhvervslivet, som det har så hårdt brug for, ikke mindst i denne tid med den enorme rente, vi har, det er naturligvis en helt anden økonomisk politik, en økonomisk politik, der ikke begunstiger passiv pengeanbringelse i jord og fast ejendom, hvorimod pengeanbringelse i erhvervslivet kun giver et ringe afkast. En sådan kursændring i den økonomiske politik kunne batte noget, ikke alene på det økonomiske område med hensyn til, at erhvervslivet kunne få de investeringsmidler, det har brug for, på rimelige vilkår, men også med hensyn til en reel spredning af ejendomsretten til produktionsmidlerne.

Ud fra denne baggrund kan jeg sige, at vi ikke er i stand til at støtte det forslag, som venstre her har fremsat.

Kurt Hansen (VS):

Dette forslag, som må betegnes som værende venstres udspil omkring en ØD-ordning, er om muligt endnu værre, set ud fra VS' synspunkt, end den socialdemokratiske ØD-fond, som vi har diskuteret her tidligere, både i dag og ved andre lejligheder. Forslaget er for os at se et udtryk for, at venstre er gået ind i kampen om at benytte lønarbejdernes midler til at realisere nogle af deres egne politiske ideer.

Vi mener, som også andre ordførere har nævnt det, at der, såvel i dette forslag som i den socialdemokratiske udgave af ØD vil være tale om tvangsopsparing, og at der vil være tale om tvang i en anden variant i dette forslag, tvang til at konkurrere om at købe aktier i det enkelte firma. Vi ved jo godt, hvem det er, der bliver fyret først. Det er dem uden aktier. Vi ved godt, hvem det er, der får de dårligste arbejdsbetingelser. Det er dem uden aktier. Der er altså her indbygget en mekanik, der sigter på at gøre lønarbejderne generelt til, jeg var lige ved at sige en bande småkapitalister.

Det, som sker, hvis de tanker, der er i forslaget, bliver realiseret, er, at lønarbejderne vil løbe ind i nogle uforenelige modsætning-